

dem, der have bidraget til Bandlebets Regulering, skulde dele Bandet imellem sig, som det bliver med Hensyn til de Andre. Arbejdet for de Førstes Vedkommende kan blive noget mere indskrænket, og det troer jeg ogsaa nok det vil, da i Almindelighed de, der bidrage til Reguleringen, ere de, som støde op til Bandet, og Reglen altsaa slet ikke vil komme til Anvendelse; men skal den komme til Anvendelse nogetsteds, vil den blive forbunden med ligesaa mange Banskæligheder, som hvis Lovforslaget bliver uforandret, som det foreligger.

M. P. Bruun: Ja, denne Sag er for mig af saa stor Betydning, at jeg ikke kan undlade at opholde Thinget med endnu nogle Bemærkninger. Det skulde gjøre mig ondt, om jeg havde udtalt mig saaledes, at den høitagtede Indenrigsminister der kunde finde en Beklæggelse over en mindre tydelig Ytring af ham. Det har idetmindste ikke været min Mening. Min Mening med Hensyn til hans Ytringer har ialtsald kun været, at jeg ikke har forstået, hvorledes han opfattede det Spørgsmaal reent og klart: Kan en Bandlekraft være en Eiendomsgegenstand, uafhængig af, om den for Diebliffet er benyttet eller ikke? Ved sine Ytringer syntes det mig, at den ærede Minister gav den ærede 1ste Landstingsmand for 5te Kreds (Drejer) Ret. Denne har videre fremhævet, hvad jeg i mit foregaaende Foredrag antydede, og hvad jeg maa ansee for den rette Opfattelse. Dersom denne Opfattelse er rigtig og dersom den altid vilde blive deelt af dem, der skulle gennemføre Loven, saa vilde denne Deel af Loven ingen Stade kunne gjøre; men den vilde, saavidt jeg formaar at see, heller ingen Betydning have. Den ærede Landstingsmand gjorde med fuldkommen Ret opmærksom paa, at i det Dieblif, Bandlekraften udvides, skal der mere Bandle til, for at Bandlemaalet kan blive det samme. Dersom altsaa Bandlekraftseieren efter Lovforslaget beholder Ret til at have al den Bandlekraft, som han ved det samme Bandlemaal kan have, saa kan det see, at Bandlekraftseieren efter nogle Aars Forløb kan komme og sige: De Anlæg, som alle I Andre have gjort, have Intet at betyde; jeg vil udvide mit Bandlekraft, maa jeg bede om at

faae det behørigte Bandle dertil? Jeg skal ikke overskrife mit Bandlemaal, men jeg har Ret til at holde mig til mit Bandlemaal og benytte det Bandle, som det giver. Det er netop deri Betydningen af Spørgsmaalet ligger: om Bandlekraften har Ret til alt det Bandle, som det kan bruge, uden at forandre Bandlemaal? Har Bandlekraften ubetinget Ret dertil, saa er den Rytte, som de Andre skulde opnaae ved Lovforslaget, saa at sige for Intet at regne; thi de ville aldrig kunne gjøre sikker Regning paa at beholde Bandet. Hvad der gjælder for Bandlemaalet forinden, gjælder paa samme Maade for Bandlekraften, der endnu ikke eksistere, forudsat, at de anlægges paa den Maade, som jeg antydede, at Bandet ikke stemmes høiere, end at det ikke naaer op over vedkommende Giers Bandlemaal; isaafald er det et Bandlemaal, som Lovgivningen ikke kan Andet end anerkende, og saa gjælder for dem det samme som for de ældre Bandlekrafter, og deraf følger, at ogsaa ligeoverfor dem vil denne Bestemmelse ingen Betydning kunne have. Men jeg kan ikke fravige den Frygt, at ved denne Bestemmelse, som den er, er man ikke sikker paa, at Spørgsmaalet vil blive opfattet paa denne Maade, saameget mere som jeg har gjort opmærksom paa, at denne Fortolkning fører til, at Bestemmelsen taber sin Betydning. — Jeg maa endnu tillade mig nogle faa Ord med Hensyn til Sagens Stilling. Da Sagen var til 1ste Behandling, blev der fra flere Sider gjort Paastand om et Udvalgs Nedsættelse, fordi Sagen var af et saadant Omfang og en saadan Betydning, at Landstinget ikke burde lade den gaae videre uden Døstelse i et Udvalg. Jeg maa gjøre opmærksom paa det Forhold, der er her imellem de forskjellige Affnit af Lovforslaget. De foregaaende Affnit, som ere debatterede, og de efterfølgende Affnit indeholde alle Bestemmelser, som tidligere have været til Forhandling her i Thinget, og som ikke afvige fra de Grundsætninger, som Landstinget engang er gaaet ind paa; men jeg kan endnu ikke fravige den Mening, at der desuagtet havde været Føle for Landstinget til at nedsætte et Udvalg ogsaa med Hensyn til dem. — Jeg maa imidlertid indrømme, at det, at de have været engang for her før, at det er Regler, som engang ere an-